

[Statsministeren]

Hr. Stavad spørger om renteaftægten og siger: Hvad med tanken om at lempe for de gamle lån? Regeringen er indstillet på at søge ny kontakt om denne sag. Den har været forhandlet grundigt, det tør siges, både før og efter valget, men lad os gøre et nyt forsøg. Regeringen har én meget vigtig betingelse i forbindelse med en revision, og den tror jeg såmænd også vi kan være enige om: skal vi ændre, så skal det være således, at vi bevarer denne lovgivnings opsparringsfremmende formål. Vi søger altså kontakt om den sag og undersøger endnu en gang, om vi kan nå frem til enighed.

Må jeg sige til hr. Knud Lind, der spørger til kommunernes økonomi, at regeringen mener, at vi må skaffe sikkerhed for, at kommunernes udgiftsniveau ikke stiger i de kommende år. Det mener jeg helst vi skal opnå gennem en forhandlingsaftale mellem regeringen og kommunerne.

Må jeg slutte med at sige, at jeg synes, debatten i dag tydeligt har vist, at efter 2 måneders pause er Folketinget helt overvældende besjælet af stærk trang til at komme i gang med arbejdet, og det lover godt.

Vi må vel alle tage mandatfordelingen til efterretning. Vi kunne alle have ønsket en bedre mandatfordeling, men den er altså en kendsgerning. Man kan vel roligt sige, at det er svære arbejdsvilkår, vælgerne har skabt i Folketinget, men det er nu engang vælgerens ret. Regeringen har et ansvar for at søge et bredt samarbejde, men Folketinget har også sit ansvar.

Jeg har hæftet mig ved i dag, at der er givet mange negative meldinger om regeringsdannelsen, og jeg kan da godt forstå, at den forenede opposition – hvis den kunne forene sig – kunne vælte regeringen en dags tid, men man er vel også nødt til lidt eftertænksomt at spørge sig selv: Kunne denne forenede opposition mon til gengæld danne en anden regering i stedet? Det tvivler jeg på. Tanken om en regering af Socialdemokratiet, SF og Fremskridtspartiet er vel ikke ligefrem nærliggende. Jeg går ud fra, at der i så fald skulle føres meget indgående forhandlinger, meget, meget indgående forhandlinger. Nej, det lader sig ikke gøre. Oppositionen kan forene sig negativt, men oppositionen kan næppe stille en anden regering i stedet.

Jeg har også lagt mærke til, at begge fløje i salen de sidste dage har tilkendegivet, at man opfatter regeringens åbningserklæring som en

invitation til den anden fløj, og så vil jeg sige, at heri har den ene af dem fuldstændig uret.

Formanden:

Inden vi går til anden omgang, er der bedt om nogle enkelte korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det ville være synd at sige, at statsministerens bemærkninger om miljøprioriteringerne har gjort tingene klarere. For det første må vi forstå statsministeren sådan, at det, der nu ligger fast, er en ramme på 33 mia. kr. – som er en nedskæring på 7 mia. kr. i forhold til de 40 mia. kr., som prioriteringsplanen opererede med – men at der ikke inden for den ramme er foretaget nogen prioritering. Jeg vil derfor gerne bede miljøministeren nu beskræfte, at der altså ikke i forbindelse med regeringsdannelsen er truffet aftale eller beslutninger om, at investeringerne i de kommunale rensningsanlæg skal udskydes i yderligere to år, således som prioriteringsplanen lagde op til det.

Det, som Det Radikale Venstre jo kritiserede, var den prioritering, der lå i den prioriteringsplan, der blev lagt på bordet den 7. april 1988. Jeg vil derfor gerne have miljøministeren til, som jeg sagde, at bekræfte, at der ikke er foretaget den prioritering, som blev foretaget med den plan.

Nu jeg står her, kan jeg ikke lade være med at sige, at det er jo lidt ejendommeligt at høre økonomiministeren nærmest antyde, at i sommeren vil der ske det, at vi ser de radikale fingeraftryk i fuld udfoldelse på dette her program, mens statsministeren dernæst siger, at det er et overordentlig detaljeret regeringsprogram, der er lagt for dagen. Der er åbenbart ikke enighed mellem statsministeren og økonomiministeren om, hvad man i grunden mener, når man taler om regeringsprogram.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Jeg vil gerne sige til statsministeren, at jeg beundrer statsministeren for de ord, der blev sagt om spærregrensen. Jeg glæder mig meget over disse meget positive bemærkninger om de mindste partier, som har vist vilje og haft energi og overskud til at styrke samarbejdet i Folke-